

కనకాభిషేకం

“నిత్యం! అదే తవకు మనవి సేస్తన్నానండి!”

“పారా, పలుగూ పట్టే సేతల పలకా, బలపం ఎట్టి కూకొబెట్టేరండి!”

“నీకు అబద్ధవండి! నాకు నిజవండి”

“మా పూర్ణ ఎవురికీ అచ్చరం ముక్క పోల్చి తెల్లండి”

“మరి యీ పొద్దునువు పరీచ్చ సేయండి. సిన్నా పెద్దా, ఆడామొగా అందరూ అచ్చరాలు గడగడ సదివీగలరండి! సెకసెక రాసి సూపీగలరండి”

“ఆ పెగ్గు మాది గాదండి! కుర్ర మేట్టరుదండి! ఆరి తరిపీదండి”

“అవునండి! ఆరి బలివి నేకుంబే మావు మల్లీ బడిసదువుకి మొగ్గు సూపవండి! మొడ్డిసే వోరివండి!”

“ఎండాకాలం పొలం పనులు మాకు కుసంత వెసులుబాటు. దినాపు సందేల రాంమందిరం కాడ వూరి జనాలు సేరి కబుర్లాడతకూకుని అవుపడతారు”

“ఓ పొద్దు ఆ బావురెండు సేతల మూపున బేగులు విడుకుని గేమంల అడుగెట్టినారండి”

స్టూడెంట్ కుర్రాడి నాగ అగపడ్తన్నారండి! సినేమా ఈరో నాగున్నారండి! మడిసి ఏ వంతు జబరుగాదండి. అరిపిగున్నా సీమ్మిరపకాయండి- సురకత్తినాటోరండి”

“ఆరి దుక్కు మావందరం నివ్వేరబోయి సూసినావండి”

“సేతల బేగులు కిందెట్టి ‘అందరికీ దండం’ అన్నారండి”

“ఎవరు బాబూ తవరు? మందేవూరు? సుట్టరికాని కొచ్చినారేంటి? ఎవరింటికి?”

“నా పేరు రావనాదం, మేట్టరుజ్జోగం, పట్టనుండొస్తన్న వూర్ల వుండడానికి యిల్లు గావాల” సెప్పేరు.

“పట్టనం బాబువా? మేట్టరుజ్జోగవా! మరి మాగేమంల బడినేదు కదా మేట్టరెందుకూ!” కర్రి ఎంకటేసు యిగట వాడేడు.

ఆ బాబు ఏటనుకోనేదు నవ్వీసినారు. ఆ యిసయం నాకు ఎరికే! నాను బడిసూపమన్నా నేటి? నానుండే దానికి కుసింత సోటు సూపమన్నాను. అసిరి నాయుడుగోరు దరమదాతలు ఆరికాడ కెల్తే తలదాసుకొను సోటీడతారని మాపట్టనంల సెవిత వొచ్చిన! ఆసిరినాయుడు...”

“నానే బాబు” అని ఆరిని అసిరినాయుడు ఆరింటికి తోలుకు ఎల్లెరు.

“మరోసిటంల అసిరినాయుడు ఆరెనక కుర్రమేట్టరు గోరు గోడకు కొట్టిన

బంతినాగ రాం మందిరం కాడకు తిరిగొచ్చేసినారు. వూర్ల ఆడ, మొగ, సిన్నా, పెద్దా జనాలురాంమందిరం కాడకు రావాలని అసిరినాయుడు కబురంపీసినాడు”

“అసిరినాయుడు వూర్లమోతుబరు. ఆరి మాటకు తిరుగునేదు. వూర్లజనాలు రాంమందిరం కాడ కొచ్చేసినారు. అందరినీ కూకోమని సెప్పి - “ఈ బావు రావనాదం మేట్టరుగోరు. పట్టనం నుంచి వొచ్చినారు. యీరు సెప్పేదోటో నెమ్మిన యినండి మీకే బోదవుద్ది” అన్నారు.

“రావనాదం గోరు అందరికీ దండవని” నాను వూర్ల మీ అందరినీ సిన్నా, పెద్దా, ఆడ, మొగ - మల్లీ బడికి తోలుకెల్లి సదువు సెప్పడానికొచ్చినాను. సదువుకుంతే నాబవేటో, అచ్చరం ముక్కరా పోతే నట్టవేటో యిడమర్చి బోదసేసేరు”

“మీరు మీ యవసాయం పనులు, సేతిపనులు, కూలిపనులు దినావు పొద్దోయి సేసుకోండి. మీ సెయితిరుబాటు టయాంల ఓసిటం యిటుదుక్కు వొచ్చినారంతే మీకు అచ్చరాలు నేరిపి సదువు సెవతాను. ఇందాక నాను వూర్ల కాలెట్టగానే ఓ పెద్దాయన సక్కటి పెన్ను ఏసేరు. వూర్ల బడినేదు కదా మరి మేట్టరెందుకు! సదువు సెప్పడానికి మేట్టరు సదువుకునే శిస్సులు గావాలి. ఆరు ఏడ కూకొని సదూకుంతే అదే బడి!”

“ఎనకటి దినాల్ల యీ బడులు నేవండి! ఏ సెట్టు కిందో, ఏ యింటి నూరు కిందో, సదువు సెప్పేవోరు. అంచాత వూర్లపెతి యిల్లా బడే! యీ పొద్దు యీసిటం నుండి పెద్దోలందరికీ సదువు మొదలు సేద్దాం. ఏవంతారు” అన్నారు రావనాదంగోరు.

“సీ! సీ! యీ వొయసుల మాకు సదువేటి? మావు సదువుకొని ఉజ్జోగాలు సెయ్యాలా?” అని మొగోలందరూ అడ్డెట్టిబోనారు.

“మేట్టరు బాబు వొగ్గనేదండి! ఆరి పట్టు ఉడుం పట్టండి. ఆ మట్టున మేట్టరు గోరు ఆడోల్ల దుక్కు తిరిగి అమ్మా! మీవూర్ల మొగోల్లందరూ మాకు యీ వొయసుల సదువొద్దు అనీసినారు యిన్నారు గదా! మరి మీరేవంతారు.

“సదువుకోడానికి వొయసు అడ్డెటి? అదో సాకు! తవలాటోరు మాకాడ కొచ్చి పైసా కర్పు నేకుండా పలక, బలపం, పుత్తకాలు సప్లిసేసి మా తీరిక టయాంల సదువు సెవతావంతే సంబరపడాల! సాకులు సెప్పడవేటి? గాపోతే వూర్ల మొగోల్లకు సదువుకోను సిన్నతనం. యీ వొయసుల సదువు నామోసీ! అంచాత ఆరు సదువుకోసం

మల్లీ బడికి మీకాడికినారు. వూర్ల మా ఆడోల్లబందం, పల్లలు పల్లం. మరి మొగోల్లు ఏటిసెయ్యాల! యింటికాడ కూకొని కూడుపంది మాకెవతారు. ఏవంతారు” అనీసినారు.

“అడోల్లు అంత మాటన్నాక మొగోల్లకు పొరుసం రాచేటంకీ! కీలెరిగి వాతెట్టిసినారు గదండీ!”

“ఆ మట్టు వూర్లజనాలు సిన్నా, పెద్దా, ఆడామొగామల్లీ బడికి సదువుకి ఎగబడ్డారండీ! యిక కట్టవంతా రావనాదం గోరిదేనండీ.”

“ఆ బావుకు ఇసుగు యిరావం నేదండీ. సక్కగ బోద సేసేరండీ! వూర్లజనాలు పోటీ బడి అచ్చరాలురాయను, సదవను నేర్పిసుగున్నారండీ. ఈ పొద్దుగేమంల సదువురానోడు నేడండీ”

“ఓ పొద్దు రావనాదం మేట్టరు గోరు వూర్ల జనాలకి కబురంపినాడండీ. అందరినీ కూకోబెట్టి - “మన పెబుత్వం వోరు “అందరికీ సదువు”, మల్లీ బడికి”, “అచ్చర యిజయం”, “వయోజన యిద్దె” అట్టాంటి పదకాలు సేసి నాలాటోరిని పెతీగేమం సదువు నేర్పిమని అంపిత్తున్నారు. మరి మీ వూర్ల నానొచ్చిన పనైపోనాది. మీరంతా సక్కగ అచ్చరాలు సదవను, రాయను తొందరగా నేర్పిసుగున్నారు. అంచాత నన్ను యింకో ఊరు ఎల్లమని ఆర్థరేసినారు. నాను ఈ యాలే ఎల్లిపోతన్నాను” అన్నారు.

“సెప్పొద్దండీ! మావెంతో దిగులెట్టిసుగున్నావండీ! మా యాదస్తుగ రావనాదం మేట్టారికి సెరుకానుకియ్యాలని తీర్మానం సేసి ఊ లాడతన్నావండీ!”

“ఆ బాబు ఎట్లా పసిగట్టేసినారో నాను కట్టాలు కానుకలూ వొల్లను. నా ఊటీ నాను సేసినాను! నాను కొరెదేంటే మీకు తిరిక టయాంల మీ సుట్టుపక్కల గేమాల సదువు రానోరికి అచ్చరాలు సదవను, రాయను నేర్పిండి. అదే మీరు నాకు సేసిన “కనకాభిషేకం” అంత సంతోసం. అట్టాగని మాటియ్యండీ సాలు అనేసినారండీ”

“మా వంతా నెవ్వెర బోనావండీ!”

(‘అంధ్రప్రదేశ్’, డిసెంబరు 2000) ★